

Sprawa C-400/02

Gerard Merida

przeciwko

Republice Federalnej Niemiec

(wniosek Bundesarbeitsgericht o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

Artyku? 39 WE – Porozumienie zbiorowe – Zasi?ek pomostowy dla by?ych cywilnych pracowników alianckich si? zbrojnych w Niemczech – Pracownicy przygraniczni – Ustalenie podstawy wymiaru tego zasi?ku – Fikcyjne uwzgl?dnienie niemieckiego podatku od wynagrodzenia

Streszczenie wyroku

Swobodny przep?yw os?b – Pracownicy – R?wno?? traktowania – Przywileje socjalne – Zasi?ek pomostowy dla zwalnianych pracowników – Fikcyjne odliczenie pracownikowi maj?cemu miejsce zamieszkania i podlegaj?cemu opodatkowaniu w innym Pa?stwie Cz?onkowskim podatku od wynagrodzenia teoretycznie nale?nego w pa?stwie miejsca zatrudnienia – Niedopuszczalno?? – Uzasadnienie – Brak

(Artyku? 39 WE; rozporz?dzenie Rady nr 1612/68, art. 7 ust. 4)

Artyku? 39 WE i art. 7 ust. 4 rozporz?dzenia nr 1612/68 w sprawie swobodnego przep?ywu pracowników wewn?trz Wsp?lnoty sprzeciwiaj? si? krajowej regulacji w postaci porozumienia zbiorowego, zgodnie z któr? kwota ?wiadczenia socjalnego, takiego jak zasi?ek pomostowy, uzupe?niaj?cego ?wiadczenia na wypadek bezrobocia, przyznawanego zwalnianym pracownikom, wyp?acanego przez Pa?stwo Cz?onkowskie miejsca zatrudnienia, obliczana jest w ten sposób, ?e nale?ny w tym kraju podatek od wynagrodzenia jest fikcyjnie odliczany przy ustalaniu podstawy wymiaru zasi?ku, podczas gdy zgodnie z umow? o unikaniu podw?jnego opodatkowania wynagrodzenia i podobne ?wiadczenia na rzecz pracowników, którzy nie maj? miejsca zamieszkania w tym pa?stwie, opodatkowane s? tylko w tym Pa?stwie Cz?onkowskim, w którym maj? oni miejsce zamieszkania.

Trudno?ci administracyjne, które dla Pa?stwa Cz?onkowskiego miejsca zatrudnienia wywo?a?oby stosowanie ró?nych sposobów oblicze? wy?ej wskazanego zasi?ku w zale?no?ci od miejsca zamieszkania zainteresowanego oraz skutki bud?etowe w przypadku nieuwzgl?dnienia krajowego podatku od wynagrodze? nie mog? uzasadnia? nieprzestrzegania przez Pa?stwo Cz?onkowskie zobowi?za? wynikaj?cych z Traktatu.

(zob. pkt 29–30, 37 i sentencja)

WYROK TRYBUNA?U (druga izba)

z dnia 16 wrze?nia 2004 r. (*)

Artykuł 39 WE – Porozumienie zbiorowe – Zasiłek pomostowy dla byłych cywilnych pracowników alianckich sił zbrojnych w Niemczech – Pracownicy przygraniczni – Ustalenie podstawy obliczenia tego zasiłku – Fikcyjne uwzględnienie niemieckiego podatku od wynagrodzenia

W sprawie C-400/02

mając za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Bundesarbeitsgericht (Niemcy) postanowieniem z dnia 27 czerwca 2002 r., które zostało wpisane do rejestru Trybunału w dniu 12 listopada 2002 r., w postępowaniu:

Gerard Merida

przeciwko

Republice Federalnej Niemiec,

TRYBUNAŁ (druga izba),

w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (sprawozdawca), R. Schintgen i N. Colneric, sędziowie,

rzecznik generalny: Ch. Stix-Hackl,

sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 15 stycznia 2004 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

– w imieniu G. Meridy przez F. Lorenza, Rechtsanwalt,

– w imieniu Republiki Federalnej Niemiec przez W.-D. Plessinga, działającego w charakterze pełnomocnika, wspieranego przez E. H. Neuerta, Rechtsanwalt,

– w imieniu Komisji Wspólnot Europejskich przez G. Brauna, R. Lyala i D. Martina, działających w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 5 lutego 2004 r.,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 39 WE.

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy G. Merid, byłym obywatelem francuskim, a Republiką Federalną Niemiec dotyczącego obliczenia zasiłku pomostowego („Überbrückungsbeihilfe”), który Republika Federalna Niemiec wypłaca mu na podstawie Tarifvertrag zur sozialen Sicherung der Arbeitnehmer bei den Stationierungsstreitkräften im Gebiet der Bundesrepublik Deutschland z dnia 31 sierpnia 1971 r. (porozumienia zbiorowego w sprawie zabezpieczenia socjalnego pracowników sił zbrojnych stacjonujących na terytorium Republiki Federalnej Niemiec, zwanego dalej „TV SozSich”).

Ramy prawne

Uregulowania wspólnotowe

3 Artykuł 7 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, str. 2) brzmi następująco:

„1. Pracownik, będący obywatelem Państwa Członkowskiego, nie może być na terytorium innego Państwa Członkowskiego ze względu na swój przynależność państwowy traktowany odmiennie niż pracownicy krajowi pod względem warunków zatrudnienia i pracy, w szczególności warunków wynagrodzenia, zwolnienia i, jeżeli straci pracę, powrotu do pracy lub ponownego zatrudnienia.

[...]

4. Wszelkie postanowienia porozumień zbiorowych lub indywidualnych lub inne zbiorowe regulacje dotyczące dostępu do zatrudnienia, zatrudnienia, wynagrodzenia i innych warunków pracy albo zwolnienia są nieważne w zakresie, w jakim określają lub uprawniają do stosowania warunków dyskryminujących pracowników, którzy są obywatelami innych Państw Członkowskich”.

Uregulowania krajowe

4 Postanowienie § 4 TV SozSich stanowi w odniesieniu do zasiłku pomostowego:

„1. Zasiłek pomostowy wypłaca się:

[...]

b) w uzupełnieniu świadczeń wypłacanych przez Bundesanstalt für Arbeit (federalny urząd pracy) z powodu bezrobocia lub kształcenia zawodowego (zasiłek dla bezrobotnych/pomoc społeczna, zasiłek na utrzymanie),

[...]

3. a) (1) Podstaw obliczenia zasiłku pomostowego wypłaconego w uzupełnieniu wynagrodzenia z tytułu innego zatrudnienia (pkt 1a) stanowi wynagrodzenie zasadnicze przewidziane w § 16 pkt 1a Tarifvertrag für die Arbeitnehmer bei den Stationierungsstreitkräften im Gebiet der Bundesrepublik Deutschland (porozumienia zbiorowego dla pracowników sił zbrojnych stacjonujących na terytorium Republiki Federalnej Niemiec) z dnia 16 grudnia 1966 r. (zwanego dalej „TV AL II”), które przysługiwało pracownikowi w chwili zwolnienia za pełny miesiąc kalendarzowy na podstawie pełnego wymiaru czasu pracy ustalonego w jego umowie o pracę.

[...]

b) Podstaw obliczenia zasiłku pomostowego wypłaconego w uzupełnieniu świadczeń

Bundesanstalt für Arbeit (pkt 1b) [...] jest podstawą obliczenia, o której mowa w lit. a), pomniejszona o ustawowe potrącenia z wynagrodzenia. Dla celów fikcyjnego obliczenia podatku od wynagrodzenia i składek na ubezpieczenie społeczne należy wziąć za podstawę kryteria podatkowe i ubezpieczeniowe właściwe dla pracownika w chwili wypłaty zasiłku pomostowego – jednakże bez uwzględnienia kwot wolnych od opodatkowania wymienionych w karcie podatkowej („Lohnsteuerkarte”).

4. Zasiłek pomostowy wynosi:

- w pierwszym roku po zakończeniu stosunku pracy – 100 %,
- począwszy od drugiego roku – 90 %

kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy podstawą obliczenia (pkt 3a lub b) a świadczeniami, o których mowa w pkt 1 i 2 powyżej.

Jeżeli zasiłek pomostowy wypłacany jest w uzupełnieniu świadczeń Bundesanstalt für Arbeit lub ustawowego ubezpieczenia chorobowego czy też wypadkowego, podlega on podwyższeniu w wysokości koniecznej dla pokrycia podatku od wynagrodzenia.

[...].

5 Punkt 2 Erläuterungen und Verfahrensrichtlinien zum TV SozSich – Neufassung 1992 (wyjaśnienie i wytycznych proceduralnych dotyczących porozumienia zbiorowego w sprawie zabezpieczenia socjalnego – nowa wersja z 1992 r., zwanych dalej „wyjaśnieniami i wytycznymi proceduralnymi”) przewiduje, że:

„Odnośnie do § 4 pkt 1:

[...]

2.6.5 świadczenia z powodu bezrobocia, które pracownik przygraniczny z kraju należącego do Unii Europejskiej może otrzymywać wyjątkowo w swoim kraju zamieszkania ze względu na swoje miejsce zamieszkania, są co do zasady równoważne świadczeniom wypłacanym przez Bundesanstalt für Arbeit, jeżeli pracownik przygraniczny mógłby wykonywać pracę na niemieckim rynku pracy ze swojego obecnego miejsca zamieszkania.

[...]

Odnośnie do § 4 pkt 3:

[...]

2.8.5 Jeżeli w chwili zwolnienia pracownik był zwolniony z podatku od wynagrodzenia na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, to przy ustalaniu podstawy obliczenia zgodnie z pkt 3b należy uwzględnić potrącenia podatkowe, które powinny być dokonane w przypadku porównywalnego pracownika niemieckiego mającego miejsce zamieszkania w Niemczech.

[...]

Odnośnie do § 4 pkt 4:

[...]

2.9.4 Jeżeli zgodnie z pkt 2.6.5 pracownik otrzymuje zasiłek pomostowy w uzupełnieniu świadczeń zagranicznego podmiotu wypłacającego świadczenia socjalne, to wysokość zasiłku pomostowego oblicza się jak świadczenie Bundesanstalt für Arbeit, które przysługiwałoby uprawnionemu, gdyby miał miejsce zamieszkania na terytorium Republiki Federalnej Niemiec. Jeżeli świadczenie, które on faktycznie otrzymuje, jest wyższe, to należy zliczyć różnicę zgodnie z § 5”.

6 Zgodnie z § 5 TV SozSich na poczet zasiłku pomostowego należy zliczyć przysługujące pracownikowi inne świadczenia niż te wymienione w § 4 pkt 1.

7 Umowa pomiędzy Republiką Francuską a Republiką Federalną Niemiec o unikaniu podwójnego opodatkowania i wzajemnej pomocy administracyjnej i prawnej w dziedzinie podatków od dochodu i od majątku oraz podatków od działalności gospodarczej i podatków gruntowych z dnia 21 lipca 1959 r. z późniejszymi zmianami (zwana dalej „umową o unikaniu podwójnego opodatkowania”) stanowi w art. 14 ust. 1, że:

„Wynagrodzenia i podobne świadczenia, jak również emerytury, które wypłacane są przez jedno z umawiających się państw [...] na rzecz osób fizycznych mających miejsce zamieszkania w drugim państwie z tytułu obecnej lub wcześniejszej służby w administracji lub siłach zbrojnych, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym państwie. Jednakże postanowienie to nie ma zastosowania, jeżeli wynagrodzenia są wypłacane osobom posiadającym obywatelstwo drugiego państwa, niebędącym jednocześnie obywatelami pierwszego państwa; w tym przypadku wynagrodzenia podlegają opodatkowaniu wyłącznie w tym państwie, w którym osoby te mają miejsce zamieszkania”.

Postępowanie przed sądem krajowym i pytanie prejudycjalne

8 G. Merida był do dnia 30 listopada 1999 r. zatrudniony jako pracownik cywilny we francuskich siłach zbrojnych stacjonujących w Baden-Baden (Niemcy), mając jednak miejsce zamieszkania we Francji. Do jego stosunku pracy znajdowało zastosowanie TV AL II, a jego wynagrodzenie było mu wypłacane przez władze niemieckie w imieniu i na rachunek jego pracodawcy.

9 Zgodnie z art. 14 ust. 1 umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania wynagrodzenie brutto, które G. Merida otrzymywał za swoją działalność zawodową, podlegało – po potrąceniu składek na ubezpieczenie społeczne opłaconych w Niemczech – opodatkowaniu we Francji. Ponieważ francuska stawka podatku od wynagrodzenia była niższa niż stawka niemiecka, G. Merida pobierał wyższe wynagrodzenie netto niż pracownik znajdujący się w takiej samej sytuacji jak on, ale mający miejsce zamieszkania w Niemczech.

10 Po rozwiązaniu umowy o pracę G. Merida otrzymał zasiłek pomostowy zgodnie z § 4 TV SozSich. Przy ustalaniu podstawy obliczenia tego zasiłku władze niemieckie – w drodze fikcyjnego obliczenia – odliczyły od przewidzianego w TV AL II wynagrodzenia zasadniczego, „które przysługiwałoby pracownikowi w chwili zwolnienia za pełen miesiąc kalendarzowy”, nie tylko kwoty niemieckich składek na ubezpieczenie społeczne, lecz również niemiecki podatek od wynagrodzenia. Ponadto na podstawie § 5 TV SozSich i pkt 2.9.4 wyjaśnienie i wytycznych proceduralnych władze niemieckie zliczyły na poczet zasiłku pomostowego zasiłek dla bezrobotnych, który był wypłacany G. Meridzie we Francji między dniem 22 lutego a końcem marca 2000 r.

11 G. Merida uważa fikcyjne potrącenie niemieckiego podatku od wynagrodzenia od jego wynagrodzenia zasadniczego w celu ustalenia podstawy wymiaru zasiłku pomostowego za

bezprawne. Zgodnie z umową o unikaniu podwójnego opodatkowania zasiłek ten podlega bowiem opodatkowaniu tylko we Francji, a w niniejszym przypadku sprzecznie z prawem podlega podwójnemu obciążeniu podatkowemu. Fikcyjne obliczenie wynagrodzenia netto zgodnie z niemieckim prawem podatkowym w celu ustalenia kwoty tego zasiłku jest sprzeczne z prawem wspólnotowym oraz niezgodne z celem przyznawania zasiłku, polegającym na kompensacji utraty dochodu na skutek zwolnienia.

12 Po oddaleniu jego skargi zarówno przez sąd pierwszej instancji, jak i sąd apelacyjny G. Merida wniósł rewizję (Revision) do sądu krajowego, który wystąpił z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.

13 Zdaniem tego sądu, sąd apelacyjny słusznie oddalił skargę jako nieuzasadnioną, stosując prawo krajowe. Czyni to tak, postąpił on zgodnie z orzecznictwem Bundesarbeitsgericht (federalny sąd pracy), zgodnie z którym jako podstawę wymiaru zasiłku pomostowego należy przyjąć fikcyjne wynagrodzenie netto zgodnie z § 4 pkt 3 lit. b) TV SozSich. Republika Federalna Niemiec musi przy tym uwzględnić fikcyjny niemiecki podatek od wynagrodzenia również w przypadku G. Meridy, chociaż ma on miejsce zamieszkania we Francji i tam też podlega obowiązkowi podatkowemu.

14 Niemniej jednak nie można wykluczyć, że strony porozumienia zbiorowego naruszyły art. 39 WE, uwzględniając fikcyjnie niemiecki podatek od wynagrodzenia przy ustalaniu podstawy wymiaru zasiłku pomostowego również w odniesieniu do tych pracowników, którzy mieli miejsce zamieszkania w innym Państwie Członkowskim.

15 Sąd krajowy zwracający się z pytaniem prejudycjalnym wskazuje przy tym na to, że G. Merida czuje się dyskryminowany, ponieważ tak jak w czasie trwania jego stosunku pracy z alianckimi siłami zbrojnymi w Niemczech, tak i w czasie pobierania zasiłku dla bezrobotnych we Francji i zasiłku pomostowego w Niemczech zobowiązany jest do opodatkowania swoich dochodów zgodnie z francuskim prawem podatkowym, jednocześnie jednak musi on zaakceptować to, że za podstawę obliczenia dla celów ustalenia wysokości zasiłku pomostowego przyjmowane jest fikcyjne wynagrodzenie netto, przy wyliczeniu którego dokonywane są potrącenia zgodnie z niemieckim prawem podatkowym. Tym samym podlegałby on jednocześnie prawu podatkowemu dwóch Państw Członkowskich, co byłoby sprzeczne z art. 39 WE.

16 Sąd krajowy zwracający się z pytaniem prejudycjalnym wskazuje na to, że opodatkowanie dochodów wypłacanych przez Republikę Federalną Niemiec G. Meridzie od chwili rozwiązania jego stosunku pracy opiera się – tak jak wcześniej – na postanowieniach umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania. G. Merida zwraca się niesłusznie wyjątkowo przeciwko temu, że podstawa obliczenia kwoty brutto zasiłku pomostowego nie jest dla niego uregulowana korzystnie niż dla pracowników, którzy nie są pracownikami przygranicznymi.

17 Mimo to Bundesarbeitsgericht postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy art. 39 WE zostaje naruszony w sytuacji, gdy w ramach ustalania podstawy obliczenia zasiłku pomostowego w przypadku § 4 pkt 1 lit. b) Tarifvertrag zur sozialen Sicherung der Arbeitnehmer bei den Stationierungsstreitkräften im Gebiet der Bundesrepublik Deutschland („TV SozSich“) uwzględniany jest fikcyjny niemiecki podatek od wynagrodzenia (§ 4 pkt 3 lit. b) zdanie drugie TV SozSich), gdy byłby pracownik ma miejsce zamieszkania za granicą i tam podlega obowiązkowi podatkowemu?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

18 Artyku? 39 WE zakazuje wszelkiej dyskryminacji ze wzgl?du na przynale?no?? pa?stwow? mi?dzy pracownikami Pa?stw Cz?onkowskich w zakresie zatrudnienia, wynagrodzenia i innych warunków pracy.

19 Ponadto art. 7 ust. 4 rozporz?dzenia nr 1612/68, który wyja?nia i wprowadza w ?ycie niektóre prawa pracowników migracyjnych wynikaj?ce z art. 39 WE (wyrok z dnia 15 stycznia 1998 r. w sprawie C?15/96 Schöning?Kougebetopoulou, Rec. str. I?47, pkt 12), stanowi, ?e wszelkie postanowienia porozumie? zbiorowych dotycz?ce mi?dzy innymi wynagrodzenia i innych warunków pracy albo zwolnienia s? niewa?ne w zakresie, w jakim przewiduj? warunki dyskryminuj?ce pracowników, którzy s? obywatelami innych Pa?stw Cz?onkowskich.

20 Bezsporne jest, ?e ?wiadczenie takie jak zasi?ek pomostowy, zaliczaj?ce si? do korzy?ci przyznawanych pracownikom w przypadku zwolnienia, nale?y do przedmiotowego zakresu stosowania przepisów przytoczonych w poprzednim punkcie i ?e pracownik przygraniczny znajduj?cy si? w sytuacji G. Meridy mo?e powo?a? si? na te przepisy w odniesieniu do takiego zasi?ku (por. podobnie w szczególno?ci wyrok z dnia 24 wrze?nia 1998 r. w sprawie C?35/97 Komisja przeciwko Francji, Rec. str. I-5325, pkt 36, 40 i 41).

21 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybuna?u zasada równego traktowania wyra?ona zarówno w art. 39 WE, jak i w art. 7 rozporz?dzenia nr 1612/68 zakazuje nie tylko jawnej dyskryminacji ze wzgl?du na przynale?no?? pa?stwow?, lecz równie? wszelkich ukrytych form dyskryminacji, które w wyniku stosowania innych kryteriów rozró?niaj?cych faktycznie prowadz? do takiego samego skutku (zob. w szczególno?ci wyrok z dnia 23 maja 1996 r. w sprawie C?237/94 O'Flynn, Rec. str. I-2617, pkt 17).

22 Zasada niedyskryminacji wymaga nie tylko, by porównywalne sytuacje nie by?y traktowane w ró?ny sposób, lecz równie?, by ró?ne sytuacje nie by?y traktowane w identyczny sposób (zob. w szczególno?ci wyrok z dnia 17 lipca 1997 r. w sprawie C-354/95 National Farmers' Union i in., Rec. str. I-4559, pkt 61).

23 Przepis prawa krajowego, o ile nie jest obiektywnie uzasadniony i proporcjonalny do zamierzonego celu, nale?y uzna? za po?rednio dyskryminuj?cy, je?eli z uwagi na swój charakter mo?e on wywo?a? skutki raczej wobec pracowników migracyjnych, ani?eli wobec pracowników krajowych, i w konsekwencji tego zachodzi ryzyko, ?e szczególnie pracownicy migracyjni znajd? si? w mniej korzystnej sytuacji (zob. w szczególno?ci ww. wyrok w sprawie O'Flynn, pkt 20).

24 W niniejszym przypadku fikcyjne uwzgl?dnienie niemieckiego podatku od wynagrodzenia ma niekorzystny wp?yw na sytuacj? pracowników przygranicznych. Fikcyjne odliczenie tego podatku przy ustalaniu podstawy obliczenia zasi?ku pomostowego jest niekorzystne dla osób, które tak jak G. Merida maj? miejsce zamieszkania i podlegaj? obowi?zkowi podatkowemu w innym Pa?stwie Cz?onkowskim ni? Republika Federalna Niemiec, w porównaniu z pracownikami, którzy maj? swoje miejsce zamieszkania w Niemczech i tam podlegaj? obowi?zkowi podatkowemu.

25 W przypadku tych ostatnich podstawa obliczenia zasi?ku pomostowego ustalana jest w ten sposób, ?e odpowiada ona wynagrodzeniu netto, jakie przys?ugiwa?oby zainteresowanemu w chwili wyp?aty tego zasi?ku, gdyby nie zosta? on zwolniony. W tym celu w drodze fikcyjnego obliczenia – poza sk?adkami na ubezpieczenie spo?eczne – odliczana jest kwota podatku nale?nego na podstawie niemieckiego prawa podatkowego, które mia?o zastosowanie do sytuacji zainteresowanego równie? w czasie trwania jego stosunku pracy.

26 W pierwszym roku po zako?czeniu stosunku pracy zasi?ek pomostowy wynosi 100 % kwoty

stanowi?cej ró?nic? pomi?dzy podstaw? obliczenia a zasi?kiem dla bezrobotnych (w sytuacji, o której mowa w § 4 pkt 3 lit. b) TV SozSich). Postanowienie § 4 pkt 4 zdanie drugie TV SozSich gwarantuje ponadto, ?e ewentualne opodatkowanie zasi?ku pomostowego, na przyk?ad z powodu przekroczenia przewidzianej w prawie niemieckim kwoty wolnej od opodatkowania, nie b?dzie mia?o miejsca.

27 W konsekwencji dochód by?ych pracowników, którzy maj? miejsce zamieszkania w Niemczech, odpowiada w pierwszym roku po rozwi?zaniu stosunku pracy dochodowi, jaki uzyskiwaliby jako pracownicy czynni zawodowo.

28 Natomiast w przypadku pracowników przygranicznych znajduj?cych si? w sytuacji G. Meridy fikcyjne odliczenie niemieckiego podatku od wynagrodzenia przy ustalaniu podstawy obliczenia zasi?ku pomostowego nie pozwala na osi?gni?cie takiego samego rezultatu poprzez wyp?at? zasi?ku, który – tak jak wcze?niej wynagrodzenie otrzymywane przez G. Merid? – podlega opodatkowaniu we Francji zgodnie z art. 14 ust. 1 umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania.

29 W celu uzasadnienia zastosowania takiego sposobu obliczania do pracowników przygranicznych w?adze niemieckie powo?uj? si? na trudno?ci administracyjne, jakie wywo?a?oby stosowanie ró?nych sposobów obliczenia w zale?no?ci od miejsca zamieszkania zainteresowanego oraz na skutki bud?etowe w przypadku nieuwzgl?dnienia niemieckiego podatku od wynagrodzenia.

30 Nale?y jednak odrzuci? te zarzuty, które opieraj? si? na zwi?kszeniu obci??e? finansowych i ewentualnych trudno?ciach administracyjnych. Powody tego rodzaju nie mog? bowiem usprawiedliwi? nieprzestrzegania przez Republik? Federaln? Niemiec zobowi?za? wynikaj?cych z Traktatu WE (zob. w szczególno?ci wyrok z dnia 15 stycznia 2002 r. w sprawie C-55/00 Gottardo, Rec. str. I-413, pkt 38).

31 Podczas rozprawy rz?d niemiecki o?wiadczy?, ?e § 4 pkt 4 zdanie drugie TV SozSich nale?y interpretowa? w ten sposób, ?e osoba znajduj?ca si? w sytuacji takiej jak G. Merida mo?e w danym przypadku otrzyma? w Niemczech zwrot podatków pobranych od zasi?ku pomostowego w Pa?stwie Cz?onkowskim miejsca zamieszkania. Postanowienie to ma bowiem na celu zneutralizowanie ka?dego podatku nale?nego w zwi?zku z pobieraniem tego zasi?ku, niezale?nie od tego, w którym pa?stwie zosta? on uiszczony.

32 Nawet przy za?o?eniu, ?e kwota podatku uiszczona w Pa?stwie Cz?onkowskim miejsca zamieszkania zostanie nast?pnie zwrócona w pa?stwie zatrudnienia, nie mo?e ulec zmianie ustalenie, ?e fikcyjne uwzgl?dnienie niemieckiego podatku od wynagrodzenia stanowi dyskryminacj? pracowników b?d?cych w sytuacji G. Meridy.

33 Fikcyjne odliczenie niemieckiego podatku od wynagrodzenia przy ustalaniu podstawy obliczenia zasi?ku pomostowego nie ma bowiem ?adnego zwi?zku z podatkiem dochodowym p?aconym przez pracownika we Francji w czasie trwania jego stosunku pracy, tak i? nawet je?li kwota odpowiadaj?ca podatkowi zap?aconemu we Francji przez osob? pobieraj?c? ten zasi?ek zostanie nast?pnie zwrócona w Niemczech, to zasi?ek taki mo?e ostatecznie okaza? si? ni?szy ni? kwota stanowi?ca ró?nic? pomi?dzy wynagrodzeniem pobieranym w czasie trwania stosunku pracy a zasi?kiem dla bezrobotnych pobieranym przez zainteresowanego.

34 Ponadto bezsporne jest, ?e w post?powaniu przed s?dem krajowym ma miejsce sytuacja, w której fikcyjne odliczenie niemieckiego podatku od wynagrodzenia w przypadku pracowników przygranicznych znajduj?cych si? w sytuacji takiej jak G. Merida faktycznie prowadzi do tego, ?e trac? oni cz??? swego dochodu netto, jaki pobierali oni w czasie pracy zawodowej w si?ach zbrojnych stacjonuj?cych w Niemczech, a która to cz??? odpowiada ró?nicy pomi?dzy podatkiem

dochodowym zapłaconym we Francji a wyższym niemieckim podatkiem od wynagrodzenia, który jest fikcyjnie odliczany przy obliczaniu zasiłku pomostowego.

35 Inaczej niż w przypadku pracowników mających miejsce zamieszkania w Niemczech, fikcyjne zastosowanie niemieckiej stawki podatku od wynagrodzenia do pracowników przygranicznych będących w sytuacji G. Meridy powoduje, że wypłata zasiłku pomostowego w pierwszym roku po ustaniu stosunku pracy nie kompensuje spowodowanej tym utraty wynagrodzenia.

36 Tego typu kompensatę można by natomiast zagwarantować, gdyby władze niemieckie ustaliły podstawę obliczenia zasiłku pomostowego, podlegającego zgodnie z art. 14 ust. 1 umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania opodatkowaniu we Francji, nie dokonując fikcyjnego odliczenia niemieckiego podatku od wynagrodzenia, który nie byłby należny od wynagrodzenia wypłaconego w okresie zatrudnienia zainteresowanego, zamiast dokonywać zwrotu podatku dochodowego uiszczanego we Francji.

37 W tych okolicznościach na zadane pytanie należy odpowiedzieć, że art. 39 WE i art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 1612/68 sprzeciwiają się krajowej regulacji w postaci porozumienia zbiorowego, zgodnie z którą kwota świadczenia socjalnego, takiego jak zasiłek pomostowy („Überbrückungsbeihilfe”), wypłaconego przez Państwo Członkowskie miejsca zatrudnienia, obliczana jest w ten sposób, że należy w tym kraju podatek od wynagrodzenia jest fikcyjnie odliczany przy ustalaniu podstawy wymiaru tego zasiłku, podczas gdy zgodnie z umową o unikaniu podwójnego opodatkowania wynagrodzenia i podobne świadczenia na rzecz pracowników, którzy nie mają miejsca zamieszkania w Państwie Członkowskim miejsca zatrudnienia, opodatkowane są tylko w tym Państwie Członkowskim, w którym mają oni miejsce zamieszkania.

W przedmiocie kosztów

38 Dla stron postępowania przed sądem krajowym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż poniesione przez strony postępowania przed sądem krajowym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (druga izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 39 WE i art. 7 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty sprzeciwiają się krajowej regulacji w postaci porozumienia zbiorowego, zgodnie z którą kwota świadczenia socjalnego, takiego jak zasiłek pomostowy („Überbrückungsbeihilfe”), wypłaconego przez Państwo Członkowskie miejsca zatrudnienia, obliczana jest w ten sposób, że należy w tym kraju podatek od wynagrodzenia jest fikcyjnie odliczany przy ustalaniu podstawy wymiaru zasiłku, podczas gdy zgodnie z umową o unikaniu podwójnego opodatkowania wynagrodzenia i podobne świadczenia na rzecz pracowników, którzy nie mają miejsca zamieszkania w Państwie Członkowskim miejsca zatrudnienia, opodatkowane są tylko w tym Państwie Członkowskim, w którym mają oni miejsce zamieszkania.

Podpisy

* Język postępowania: niemiecki.